

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Jeg er lidt forundret over, at jeg skal på talerstolen som første taler. I går havde vi en lang debat om finansloven, hvor man ikke mindst fra Venstres side mente, at der absolut var brug for at debattere, og derfor undrer jeg mig lidt over, hvor ordførerne egentlig er henne. Hvor er Venstres ordfører henne, også i denne sammenhæng? Det havde klædt ordføreren at komme herop fra starten, især når det rent faktisk er et virkelig stort forslag, vi har til debat her.

Forslaget er en total reform af byfornyelsen – en total omlægning af det, der i over 20 år har været gældende retningslinjer for byfornyelsen – og jeg skal ikke undlade at sige, at vi er dybt, dybt bekymrede over, hvad det er, der inden længe formentlig bliver stemt igennem, da et flertal har tilkendegivet, at de vil støtte det. Det er en total omlægning af byfornyelsen, og det er gået meget stærkt.

Jeg vil sige, at det, vi har været vidne til, nærmest har været lovsjusk. Forslaget skal træde i kraft den 1. januar, og det vil sige, at de, der reelt bliver berørt af det, ikke har skygge af chance for at nå at finde ud af, hvad forslaget faktisk indeholder. Vi andre har knap nok haft det med de få uger, vi har haft til arbejdet.

Ideen med forslaget er en omlægning, så udlejerne i højere grad selv skal stå for finansieringen af byfornyelsen og skal kompenseres for det, ved at lejerne skal betale tilsvarende mere. Det er sådan set det, der er krumtappen i forslaget, men det er ikke det eneste, der sker for lejerne. Vi kan tage en numerisk gennemgang af forslaget, og så kan vi konstatere:

Punkt 1: Den mulighed, lejerne i over 20 år har haft for at kunne sige fra over for byfornyelse, nemlig vetoretten, fjerner man nu med et snuptag fra lejerne. Punkt 2: Huslejerne skal fremover beregnes efter en anden reguleringsmekanisme, som indebærer en væsentlig anderledes huslejudregning, og som desværre medfører en væsentlig højere husleje for de mennesker, som fremover skal opleve at blive udsat for byfornyelse.

Kl. 9.30

Ved førstebehandlingen udtrykte jeg vores bekymring over, at for visse lejeres vedkommende kunne det komme til at betyde, at vi risikerede at se eksempler på f.eks. 1.000 kr. oven i den højere husleje, der selvfølgelig altid kommer efter en byfornyelse, på grund af lovforslaget. Det

blev klart afvist af ministeren, og ikke mindst bad ministeren om, at vi skulle gemme diskussionen og få det hele regnet igennem i udvalgsarbejdet. Det har vi også gjort.

Så havde vi debatten ved andenbehandlingen, og her mente ministeren stadig, at de tal, vi kom med, ikke kunne være rigtige. Men nu har jeg haft spørgsmålene ovre en gang til, og det, vi kan konstatere af de spørgsmål, vi har stillet ministeren, er, at for en meget stor gruppe mennesker vil forslaget komme til at betyde, at hvis man f.eks. bor i en lejlighed på 80 m² vil man oven i den forhøjelse, man i forvejen får, når der bliver byfornyet, få en forhøjelse på over 1.400 kr. om måneden. Hvis man ikke tror, at over 1.400 kr. mere om måneden har betydning for de mennesker, der bor i en sådan lejlighed, er der vist noget, man ikke rigtig har fattet hos regeringen og de borgerlige partier.

Så siges der: Ja ja, det vil man opleve i starten, lige efter at byfornyelsen er sket, men efter 5 år er man nede på omkring 1.200 kr. i værste fald. Men hvis vi kigger på, hvordan det bliver på lang sigt, er det noget, der ligner 300-400 kr. mere, fordi lejerne skal betale den compensation, udlejerne får.

Man kunne spørge: Foregår det her på en god måde, så lejerne bliver ordentligt orienteret? Her er jeg sådan set også bekymret, for det er noget af det, vi har haft ministeren i samråd om, og jeg må konstatere, at ud fra det svar, jeg fik fra ministeren, er der intet ønske fra regeringens og fra ministerens side om at lave nogen form for sanktioner, hvis man ikke overholder oplysningspligten over for lejerne. Det vil sige, at man hen over hovedet på lejerne kan tage de beslutninger. Man har ikke nødig at oplyse dem om indsigelsesret eller noget som helst, det hele kan bare køre, og jeg vil godt sige, at vi er dybt, dybt bekymrede over det.

Men det, der måske er det allermest bekymrende, er faktisk den måde, hvorpå man fra regeringens side har håndteret sagen. I valgkampen, i partilederrunden på DR 1 den 18. november 2001, sagde daværende partiformand Anders Fogh Rasmussen, den nuværende statsminister, og jeg vil godt citere:

»I disse timer uddeles løbesedler og blade, der løgnagtigt truer lejerne med højere huslejer på trods af, at jeg har givet en klar garanti for, at en borgerlig regering ikke vil ændre i den eksisterende huslejeregulering.«

Det var svaret den 18. november: Lejerne skulle vide, at med en borgerlig regering skete